Pregaria.cat

Entrada

La noia de les crispetes

Nota prèvia.- Cal entendre què volem dir amb aquest nom. En determinats cinemes i centres públics hi ha botigues que venen blat de moro en forma de crispetes. Sembla que així l'espectacle té una major incidència i distracció. La boca degusta ràpidament aquests elements blancs i pràcticament virtuals. Unes noies joves es fan un sobresou de divendres a diumenge a la nit fins que tanquen els locals, tot atenent un públic que no sempre resulta amable.

Avui hem acabat a dos quarts de quatre. Tinc el cap com un timbal. I les mans plenes de petites cremades. Hi ha gent que exigeix que les crispetes siguin fetes al moment, sortides de la paella. Van esverats de tanta pressa i com que estàs al seu servei es pensen que et poden cridar i fins i tot burlar-se'n. Demà, igual. Demà passat, tornem-hi. La gent amable més aviat és excepcional. Què els passa que tenen tantes exigències amb qui està al darrera d'un taulell?

Evidentment no és un problema local. No és que la gent quan arriba tingui un atac mental d'agressivitat. Ve ja carregada de diverses fúries, amb els nervis de punta i mil problemes per resoldre. Aleshores, mentre esperen el seu torn, tot aquest malestar els va pujant com una espuma malhumorada, que els acaba sortint per la boca. Descarreguen en la noia de les crispetes, i si crema el forn, a ells els socarrima el cor.

És clar, nosaltres som joves, unes noies que venem crispetes no som precisament unes directives multinacionals. Es pensen que som dels que a la societat estem perdent, de les persones que van cap avall. Tothom se sent fort i capaç d'exigir a una noia que els caps de setmana mira de guarnyar-se la vida. Ells i elles han passat segurament moltes hores rebent les exigències dels seus caps. I els caps d'altres caps... i així, fins on? Fins el cap dels caps de tots els caps, una mena de bestiota que deu estar cridant tot el dia com un exaltat.

No m'agrada aquesta societat. És massa agressiva. Necessita urgentment una teràpia. Qui vulgui fer una bona psicoanàlisis social que vingui una temporada a vendre crispetes i estarà ben servit.

(Ampliació: Proverbis 19, 1 –10)

- Val més un pobre de conducta honrada que un neci de paraula enganyosa.
- Sense coneixement no és bo d'afanyar-se,
- Qui va massa depressa ensopega.